

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Hvis der skal være en mening med Velfærdskommissionens arbejde, så skylder vi da at afvente det, de kommer med, for det er jo dagsordenen, inden vi så kommer med vores klare holdning til, hvad der skal ske fremadrettet. Vi skal have det bedste beslutningsgrundlag, inden vi beslutter, hvordan vi mener, velfærdsreformerne skal indrettes.

Vi kan jo ikke se på efterlønnen isoleret. Vi må se på alle vores velfærdsordninger i sammenhæng. Det er jo det, Velfærdskommissionen kigger på. Og så må vi til den tid vurdere, hvad der er behov for. Der skal jo ikke herske nogen tvivl om, at efterlønsordningen for rigtig mange mennesker har været en utrolig god ordning, og den skal man ikke bare smide over bord.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg synes nu stadig væk, det lyder lidt, som om Venstre har givet sig smagsdommerne i vold, men når man selv udpeger smagsdommerne, så har man selvfølgelig også en vis mulighed for at sikre sig, at man får nogle, der når frem til det mest opportune resultat.

Jeg kunne da godt tænke mig at spørge hr. Jens Vibjerg, om det ikke alligevel er lidt underligt, at man har udpeget en Velfærdskommission, som skal give sådan et objektivt grundlag for at træffe beslutninger, når man ved, at det store flertal af dem, der er med, allerede har sagt, at de synes, at efterlønnen skal afskaffes. Så er det måske lidt at ligge i baghjul af nogle ting at sige, at man vil afvente, at de kommer.

Men mens vi afventer det, kunne vi så ikke være enige om, at det ville være en god idé, hvis også Venstre gik klart ud og meldte fra, når der kommer fuldstændig vanvittige påstande frem i debatten, såsom at man skal kunne spare 22 eller er det 24 mia. kr. om året ved at afskaffe efterlønnen?

Er hr. Jens Vibjerg ikke enig med mig i, at i den udstrækning, de mennesker ville være på andre overførselsindkomster, dagpenge, pension osv., så ville man ikke spare noget ved, at de ikke var på efterløn, og at det, der ville forsvinde, var indtægterne fra kontingentet til efterlønsordningen?

Kl. 14.55

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Nu ved hr. Per Clausen jo ganske godt, at man ikke kan stille regnestykket sådan op, for så enkel er verden ikke. Det er jo altså ikke et spørgsmål om at sige, at man sparer 22 mia. kr., hvis man ophæver efterlønsordningen, eller at de mennesker bare går over på en anden forsørgelse. Antallet af mennesker, der er i arbejde, er altså også påvirket af udbuddet af arbejdskraft.

Så det er en meget kompliceret stilling, det her, og derfor synes jeg, det er rimeligt, at vi afventer, hvad Velfærdskommissionen kommer med, og så tager den politiske debat, og at vi så over for vælgerne fortæller, hvad det så er, vi vil fremadrettet på det her område, sådan at vælgerne også har mulighed for at vurdere politikerne på det, vi siger, og det, vi gør.

Der har vi jo den stil i Venstre, at vi altså godt tør lægge de forslag, vi ønsker fremmet, frem for vælgerne før et valg, så de kan tage stilling til dem, og så kan vi gennemføre dem efter et valg.

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren og går umiddelbart videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Bjarne Laustsen, værsgo.

Bjarne Laustsen (S):

Der er sagt meget omkring efterlønnen siden tilblivelsen den 1. januar 1979. Der har været mange myter, der har også været få realiteter blandt mange af de udtalelser.

Historisk var det SV-regeringen fra 1979, der lavede ordningen. Ordningen har været en succes. Det kan godt være, at den er blevet en større succes, end nogle af dem, der var med til at lave den, havde forestillet sig, men målgruppen var primært nedslidte. Det var et spørgsmål om at give folk et retskrav, man kunne direkte tale om et frit valg. Det var på grund af, at vi havde en meget stor arbejdsløshed, men også for at give folk muligheden for at lave en aftrapning til den tredje alder.

Det er også et spørgsmål, som vi har beskæftiget os med mange gange. Efterlønsordningen er jo blevet justeret. Bl.a. er kravet til, hvor lang tid man skulle være medlem af en a-kasse, også blevet hævet adskillige gange.

Den største ændring kom i 1998, hvor vi fik den fleksible efterløn. Først og fremmest indførte vi det, vi lovede i valgkampen i 1998, nemlig et efterlønsbevis. Der kom også et kontingent, der kom modregning af private pensionsordnin-